

»Zdaj pojdeš z menoj! Bog te kliče.«

In dvignil je dečka na oblak in zletela sta proti nebu.

Kakor blisk sta letela. Zdajci je zažarelo vse naokrog. V silni luči je deček spoznal Boga Očeta na zlatem prestolu.

Bog Oče ga je strogo pogledal in dejal:

»Vedno si kričal, kadar bi moral iti spat. Odslej boš vedno čul, ne boš več zatisnil očesa! Stal mi boš ob strani in držal moje žezlo!«

Deček je moral stati ob božjem prestolu in čeprav je bil silno zaspan, ni mogel več zatisniti očesa. Žezlo, ki ga je držal v rokah, se je tako ostro svetilo, da ni mogel zaspati zaradi premočne luči. Deček je stal in gledal, kako je Bog delil dušam milost.

Nekoč pa stopi pred Boga dečkova mamica. Umrla je od žalosti, ker ji je izginil sinček, in prišla je v nebesa. Ko je ugledala ob božjem prestolu svojega otroka, ga je vsa srečna objela.

In prosila je:

»Ljubi Bog, ne bodi več hud na mojega dečka! Dovolj mu, da se vsaj včasih nekoliko naspj. Priden bo in lepo ti bo služil.«

Gospoda Boga je omečila mamičina prošnja. Odločil je:

»Naj bo, kakor želiš!«

Ukazal je svetemu Miklavžu, ki je najbolj vajen dolgih potov med nebom in zemljo:

»Pelji dečka proti zemlji in nastavi ga na pol pota med nebom in zemljo! Tam naj straži in gleda na zemljo ter mi sporoča, ako so otroci pridni in gredo radi spat, kadar mamice želijo. Vsak četrti teden pa se sme deček vrniti k mamici v nebesa, da se odpočije in naspj. Ime naj mu bo Mesec in opravljal bo službo nebeškega policaja.«

Tako je Bog govoril in tako se je zgodilo.

Še dandanes stoji deček na poti med nebom in zemljo in pazi na otroke. Če vidi pridnega otroka, se mu nasmeje, tako ga je vesel.

Lahko ga vidimo, ker se mu obraz še vedno sveti od ostre luči božjega žezla, ki ga je nekdanj moral držati v rokah. Vsak četrti teden pa se nam skriva mesec. Takrat gre v nebesa spat k svoji mamici.«

S paše.

Sredi otavice
pasemo kravice,
bele ovčice
poleg mejice,
črne kozice
poleg stezice,
brhke konjičke

poleg goričke,
ljubke žrebičke
poleg vodičke.
To je veselja
vedno pri nas,
komur je dolgčas,
pride naj v vas!

Albin Čebular.